

לנשיאים. מה הטעם? משום שהן נמצאות על לב הפהן. אמר הקדוש ברוך הוא, יבואו נשיאים שלכם גם בהם, ויביא את האבנים הללו שנמצאות על לבו של הפהן, ויתכפר עליהם מגפות לבם. וכתוב והיו על לב אהרן בבאו לפני ה', ועל זה - והנשיאים הביאו את אבני השם ואת אבני המלואים, לכפר עליהם.

ומשום כך, אשר נשיא יחטא, ודאי. ועשה אחת מכל מצות ה' אלהיו אשר לא תעשינה, כמו שבארנו, שעבר על מצות לא תעשה. או הודע אליו חטאתו. שמשום שלבו גם בו, לא משגיח בחטאיו, ואחר כך נודע לו ועשה מזה תשובה.

רבי יהודה ורבי יוסי היו יושבים לילה אחד ועוסקים בתורה. אמר רבי יהודה לרבי יוסי, ראיתי שצחות התורה בלילה יותר מאשר ביום. למה זה? אמר לו, משום שהצחות של תורה שבכתב היא תורה שבעל פה, ותורה שבעל פה שולטת בלילה, ומתעוררת יותר מאשר ביום, ובזמן שהיא שולטת, אז קצת הצחות של התורה.

פתח רבי יוסי ואמר, (איוב לה) ולא אמר איה אלוה עשי נתן זמירות בלילה. בא ראה, בשעה שמתעוררת רוח צפון ונחלק הלילה, הרי בארו ששלהבת אחת יוצאת ומכה תחת כנפי התרנגול ומקיש את כנפיו וקורא. ואותה שלהבת, בזמן שמגיעה אליו ומתעוררת כנגדו, הוא מסתכל בה ומזדעזע וקורא, ומסתכל ומשגיח בשביל כבוד רבונו כדי לעשות רצונו, וקורא לבני האדם.

ולכן נקרא שכו, השגחה. ונקרא גבר, שמתעורר בשלהבת הגבורה, בצד של הגבורה הוא בא

דכהנא אשתכחו. אמר קדשא בריך הוא, ליתו נשיאים דלבייהו גם בהו, וייתון אלין אבנים דאינון משתפחי על לבא דכהנא, ויתכפר עלייהו מגפות לבייהו, וכתוב (שמות כח) והיו על לב אהרן בבאו לפני יי', ועל דא והנשיאים הביאו את אבני השם ואת אבני המלואים לכפרא עלייהו.

ובגין כך אשר נשיא יחטא ודאי. ועשה אחת מכל מצות יי' אלהיו אשר לא תעשינה, כמה דאוקמוה, דעבר על מצות לא תעשה. או הודע אליו חטאתו. דבגין דלביה גם ביה, לא אשגח בחטאיה, ולבתר אתיידע ליה, ועביד מניה תשובה.

רבי יהודה ורבי יוסי הוו יתבי חד ליליא, ולעאן באורייתא. אמר רבי יהודה לרבי יוסי, חמינא דצחותא דאורייתא בליליא, הוא יתיר מביממא, אמאי. אמר ליה, בגין דצחותא דתורה שבכתב, תורה שבעל פה הוא. ותורה שבעל פה, בליליא שלטא ואתערת יתיר מביממא, ובזמנא דאיהי שלטא, כדין איהו צחותא דאורייתא.

פתח רבי יוסי ואמר, (איוב לה) ולא אמר איה אלוה עושי נותן זמירות בלילה. תא חזי, בשעתא דאתער רוח צפון, ואתפלג ליליא, הא אוקמוה, דשלהובא חד נפיק, ובטש תחות גדפוי דתרנגולא, ואקיש גדפוי וקארי. וההוא שלהובא בזמנא דמטי גביה, ואתער לקבליה, אסתכי ביה, ואזדעזע וקארי, ואסתכי ואשגח בגין יקרא דמאריה, למעפד רעותיה, וקארי לון לבני נשא.

ועל דא אקרי שכו, אשגחא. ואקרי גבר, בגין דאתער בשלהובא (דף כ"ג ע"ב) דגבורה,

ולכן נקרא שכו, השגחה. ונקרא גבר, שמתעורר בשלהבת הגבורה, בצד של הגבורה הוא בא